

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОСЛУГИ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Литвин Наталія Анатоліївна - доктор юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник, професор кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки Університету державної фіскальної служби України

УДК 342.951

Стаття посвячена дослідженню інформаційних послуг як засобу забезпечення інформаційної діяльності органів Державної фіскальної служби України. Зазначено, що надання органами державної влади інформаційних послуг громадянам на базі електронних інформаційних ресурсів з використанням мережі Інтернет є надзвичайно важливим для підвищення ефективності діяльності органів ДФС України. Зазначено, що надання адміністративних інформаційних послуг є не тільки гарантованою функцією держави, яка декларує гласність, відкритість і публічність в межах податкових інформаційних правовідносин, але й неотчуждимим правом громадян України на одержання необхідної інформації від податкових і митних органів. Доведено необхідність удосконалення і подальшого розвитку електронного взаємодіяння між органами ДФС України і суб'єктами інформаційних податкових і митних правовідносин, яка полягає в повному переході органів ДФС України на безконтактне спілкування, в першу чергу з фізичними і юридичними особами – платниками податків.

На основі цього запропоновано такі основні стадії переходу податкових органів до надання інформаційних послуг на безконтактній основі:

- перша стадія передбачає розміщення в Інтернеті інформації про можливі місця і режими надання послуг, а також публікації бланків і форм заявлень, які надаються суб'єктами податкових і митних правовідносин органам ДФС України з метою реалізації права на одержання інформаційних послуг, з прикладами їх заповнення;
- друга стадія – надання можливості заповнення необхідних електронних форм документів на робочому місці заявника для їх подальшого представлення до податкових органів;
- третя стадія передбачає можливість реалізації отримання суб'єктами податкових і митних правовідносин заповнених електронних форм документів, необхідних для одержання інформаційної послуги, до податкових і митних органів за допомогою телекомунікаційних каналів зв'язу, попередньої перевірки наявності документів, органами ДФС України, а також можливості візиту і запису на прийом;
- четверта стадія полягає в наданні інформаційної послуги суб'єктам податкових і митних правовідносин в електронному форматі, без візиту до податкового органу.

Ключові слова: інформація, адміністративні послуги, інформаційні послуги, суб'єкти правовідносин, податкові і митні органи.

The article is devoted to the study of information services as a means of providing information activities of the bodies of the State Fiscal Service of Ukraine. It is stated that the provision of information services by the public authorities to the citizens on the basis of electronic information resources using the Internet is extremely important for improving the efficiency of the SFS bodies of Ukraine.

It is noted that the provision of administrative information services is not only a guaranteed function of the state, which declares publicity, openness and publicity within the framework of tax information relations, but also an inalienable right of citizens of Ukraine to obtain the necessary information from tax and customs authorities.

It is proved the necessity for improvement and further development of electronic interaction between the authorities of the SFS of Ukraine and subjects of information tax and customs legal relationship, which consists in full transition of the authorities of the SFS of Ukraine to contactless communication, first of all with natural and incorporated persons – taxpayers. On the basis of it the following main stages of transition of fiscal authorities to providing information services on a contactless basis are offered:

- the first stage provides the placement of information on possible places and regimes of service provision on the Internet, as well as the publication of forms and application forms, which are provided by the subjects of tax and customs legal relationship to the authorities of the SFS of Ukraine in order to realize the right to information services, with examples of their filling;

- the second stage – the opportunity to fill the necessary electronic forms of documents in the applicant's workplace for their further submission to the fiscal authorities;

- the third stage provides a possibility of realization of departure of the filled electronic forms of the documents, necessary for receiving information service, to tax and customs authorities by means of telecommunication channels by subjects of tax and customs legal relationship, preliminary examination of these documents by the authorities of the SFS of Ukraine and also a possibility of visit and making an appointment;

- the fourth stage is the possibility of providing information service to subjects of tax and customs legal relationship in an electronic format, without visiting of fiscal authority.

Keywords: information, administrative services, information services, legal entities, tax and customs authorities.

Articolul este dedicat studierii serviciilor de informare ca mijloc de asigurare a activităților de informare ale Serviciului Fiscal de Stat din Ucraina. Se remarcă faptul că furnizarea de servicii de informare de către autoritățile publice cetățenilor pe baza resurselor de informații electronice care utilizează internetul este extrem de importantă pentru creșterea eficienței DFS din Ucraina. Se remarcă faptul că furnizarea de servicii de informare administrativă nu este doar o funcție garantată a statului, care declară publicitate, deschidere și publicitate în cadrul relațiilor juridice de informare fiscală, ci și integrală dreptul cetățenilor Ucrainei de a obține informațiile necesare de la autoritățile fiscale și vamale. S-a dovedit necesitatea îmbunătățirii și dezvoltării ulterioare a interacțiunii electronice între organismele Serviciului Fiscal de Stat din Ucraina și subiecții privind informațiile privind taxele și relațiile vamale, care constă în tranziția completă a organismelor Serviciului Fiscal de Stat din Ucraina la comunicarea fără contact cu contribuabilii.

Pe această bază, sunt propuse etapele principale ale tranziției autorităților fiscale la furnizarea de servicii de informații fără contact.

Cuvinte cheie: informații, servicii administrative, servicii informaționale, entități juridice, autorități fiscale și vamale.

Постановка проблеми. Розвиток інформаційного суспільства та впровадження інформаційно-комунікативних технологій в усі сфери суспільного життя і у діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування визначається одним із пріоритетних напрямів державної політики [1]. Водночас Закон України «Про доступ до публічної інформації» визначає суб'єктів владних повноважень та інших розпорядників публічної інформації, до яких віднесено і органи ДФС України. Відповідно ДФС України є розпорядником інформації, яка знаходиться у її володінні. Тобто даний орган державної влади зобов'язаний відповідно до закону надавати відповіді на інформаційні запити платників податків і зборів, якщо дана інформація не є обмеженою у доступі, що також визначає закон.

Надання органами державної влади інформаційних послуг громадянам на базі електронних інформаційних ресурсів з використанням мережі Інтернет є вкрай важливим для підвищення ефективності діяльності органів ДФС України.

Окремі питання, пов'язані із наданням адміністративних послуг громадянам органами державної влади знаходять своє відображення у роботах В. Б. Авер'янова, О. М. Бандурки, І. І. Бригілевича, М. В. Гордійчук, Н. Т. Гончарука, О. В. Курінного, В. К. Колпакова, О. В. Кузьменко, І. Б. Коліушка, С. М. Левчука, Д. М. Лук'янця, В. П. Тимошука, М. М. Тернуцака та інших учених. Віддаючи належне вищезазначеним фахівцям, та результатам їх наукових досліджень, окремі питання, що стосуються надання інформаційних послуг органами Державної фіскальної служби України (далі – ДФС України) не знайшли свого остаточного вирішення і потребують додаткового вивчення, що зумовлює актуальність дослідження і є основою для наукових пошуків автора та підготовки цих матеріалів.

Метою даної статті виступає дослідження наукових підходів щодо визначення інформаційних послуг як засобу забезпечення інформаційної діяльності органів ДФС України

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день у всьому світі інформація не лише набула величезної значущості для виробництва

товарів, а й сама стала товаром і фактором виробництва. Унікальність інформації характеризується її дихотомічними властивостями: невичерпність та скінченність, поширеність і рідкісність. Інформація, втілюючись у всіх компонентах системи продуктивних сил суспільства, виступає складовим елементом усіх моментів процесу праці – і предметом праці, і засобом праці, і складовою частиною живої праці. Багатофункціональність інформації та можливість її швидкого перевтілення з одних моментів процесу праці – в інші, забезпечують даній продуктивній силі одну з провідних ролей у розвитку системи продуктивних сил сучасного суспільства [2, с. 5]. Стаючи нематеріальним предметом, здатним задовольнити економічні потреби, інформація перетворюється на інформаційний продукт, а її надання часто називають наданням інформаційної, або її ще називають електронної послуги. Таке трактування інформаційної послуги переважає у вітчизняному законодавстві. Наприклад, згідно ч. 1 ст. 23 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992 № 2657-ХІІ інформаційною послугою є діяльність з надання інформаційної продукції споживачам з метою задоволення їхніх потреб [3].

Сфера послуг сьогодні – це одна з найперспективніших галузей державного управління, яка до того ж швидко розвивається. Зміна пріоритетів у правовідносинах держави та особи потребує змістовної переоцінки характеру взаємин між державними органами і приватними (фізичними та юридичними) особами. Надання державними органами різноманітних адміністративних послуг громадянам чи юридичним особам – новий формат оцінки їхніх взаємин. Одна з категорій таких відносин – адміністративні послуги [4, с. 56]. В аспекті нашого дослідження необхідно наголосити на тому, що інформаційні послуги є одним із видів адміністративних послуг, які надаються органами ДФС України.

Надання адміністративних інформаційних послуг органами ДФС України є необхідною умовою існування сучасного українського суспільства, яке взяло курс на демократизацію суспільних відносин. Ці відносини регулюються не лише діючими правовими актами, але

й входять до предмету дискусій, пов'язаних з окремими законопроектами. Надання послуг органами виконавчої влади (до яких відносяться податкові та митні органи), іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації, що здійснюють виконавчо-розпорядчі повноваження, регулюється Законом України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 № 5203-VI [5]. У ряді законодавчих актів, таких як Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [6], Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI [7] містяться норми про надання інформаційних послуг податковими і митними органами на запити зацікавлених осіб.

Надання адміністративних інформаційних послуг є не лише гарантованою функцією держави, яка декларує гласність, відкритість та публічність у рамках податкових інформаційних правовідносин, але й невід'ємним правом громадян України на отримання необхідної інформації від податкових і митних органів. Наприклад, право платника податків на безоплатне отримання у контролюючих органах, у тому числі і через мережу Інтернет, інформації про податки та збори і нормативно-правові акти, що їх регулюють, порядок обліку та сплати податків та зборів, права та обов'язки платників податків, повноваження контролюючих органів та їх посадових осіб щодо здійснення податкового контролю закріплено в пп. 17.1.1. п. 17.1 ст. 17 Податкового кодексу України. Відзначимо, що органи доходів і зборів надають не тільки інформацію, яку запитувала заінтересована особа, а й будь-яку іншу інформацію, яка стосується запиту, якщо її доведення до відома заінтересованої особи вважається органом доходів і зборів доцільним (ч. 1 ст. 20 Митного кодексу України).

Доступність інформаційних послуг, що надаються державними органами, лежить в основі механізмів сучасного суспільства. Наслідуючи приклад країн-учасниць ЄС, США, Канади наша держава з кожним роком розвиває систему забезпечення доступу громадян до інформації, шляхом надання послуг відповідними

органами. Особлива увага приділяється послугам, що надаються органами ДФС України, з якими тісно взаємодіє більшість працездатних громадян нашої держави. С. М. Альохін зазначає, що такими послугами є послуги, які надаються податковими органами щодо здійснення діяльності, спрямованої на забезпечення прав, свобод і захисту інтересів фізичних та юридичних осіб, в тому числі з надання реєстраційних, інформаційних та інтерактивних послуг із застосуванням інформаційних технологій [8, с. 38]. У свою чергу С. М. Левчук вказує, що адміністративною послугою органів ДФС є публічно-владна, підзаконна діяльність органів ДФС (їх посадових осіб) за заявою фізичних і юридичних осіб про реалізацію передбачених законом прав та інтересів, забезпечення виконання обов'язків цих осіб у податковій та митній сферах, що має своїм результатом виникнення, зміну, припинення прав і обов'язків фізичної чи юридичної особи, і може відбуватися в одній із таких правових форм управління: виданням індивідуального акта управління або здійсненням інших юридично значущих дій [9, с. 33]. В цілому наведені вище визначення узгоджуються із Законом України «Про адміністративні послуги», відповідно до якого адміністративна послуга є результатом здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямованим на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону. Вбачається, що одним із важливих моментів є те, що фізична або юридична особа сама, за власним бажанням, формує заяву на отримання послуги, не будучи обмеженою в цьому ні розсудом посадових осіб, ні технічними можливостями державних органів, які зобов'язані надати інформацію. Зазначене зумовлює те, що процедура надання інформації є основою (для права на інформацію в цілому) базової правомочності отримання інформаційних послуг. Це підтверджується існуючою на сьогоднішній день практикою нормативно-правового регулювання адміністративних процедур надання інформаційних послуг.

Адміністративна процедура не однорідна, а складається зі стадій, змістом яких є організаційні дії (сукупність вимог, які пред'являються

до дій на тому чи іншому етапі процедури), що завершуються проміжними діями. Процедура надання інформації має наступну структуру:

1. Подання адміністративно-інформаційного запиту, що включає: подання адміністративно-інформаційного запиту розпоряднику інформації (дана організаційна дія регулюється вимогами, адресованими суб'єкту; вимогами до формулювання предмета запиту, визначення форми запиту, визначення підвідомчості запиту; зазначення обов'язкових, факультативних або рекомендованих реквізитів).

2. Отримання запиту і його попередній розгляд, що включає: реєстрацію запиту; перевірку правильності визначення підвідомчості суб'єктом; перевірку дотримання суб'єктом вимог форми і наявності в запиті обов'язкових реквізитів; інші дії, спрямовані на підготовку запиту до розгляду по суті; визначення посадової підвідомчості запиту в рамках розпорядника інформації. Після виконання зазначених дій можуть бути прийняті наступні рішення: направити запит для розгляду по суті; направити запит по підвідомчості іншому розпоряднику інформації; повернути запит у зв'язку з наявністю непереборних порушень, що перешкоджають його подальшому розгляду; припинити розгляд запиту за клопотанням суб'єкта-запитувача інформації.

3. Розгляд запиту по суті, що передбачає: перевірку правильності визначення посадової підвідомчості; перевірку наявності запитуваної інформації, її відбір та обробка; витребування відсутніх відомостей у інших суб'єктів (розпорядників інформації); визначення вартості надання інформаційної послуги; інші дії, спрямовані на розгляд запиту по суті; складання відповіді. Відповідно, на основі зазначених дій можуть бути прийняті наступні рішення: надати запитувану інформацію в повному обсязі; надати інформацію частково; відмовити в наданні інформації; повернути запит на стадію отримання запиту та його первинного розгляду; припинити розгляд запиту за клопотанням суб'єкта-запитувача інформації.

Природно, що на практиці виділення конкретних дій всередині стадії часто не відбувається. Наприклад, у випадку зі стадією отримання запиту та його первинного розгляду всі

організаційні дії здійснюються одночасно в рамках ознайомлення з документом [10, с. 117-118]. Незважаючи на це, важливість дій всередині стадій обумовлюється встановленням проблем реалізації процедури надання інформації державним органом.

Інформаційні адміністративні послуги органів ДФС спрямовані на забезпечення умов для реалізації суб'єктивних прав фізичної або юридичної особи публічно-владну діяльність окремих служб та підрозділів органів ДФС, яка здійснюється за зверненням особи і має своїм результатом надання юридично значущої інформації, що зумовлює виникнення, зміну або припинення правовідносин, у формі витягу з реєстру або письмової/електронної індивідуальної консультації [9, с. 137]. У податковій та митній сфері впровадження інформаційних послуг спрямовано: по-перше, на підвищення якості надання послуг органів ДФС України; по-друге, на підвищення інформованості суб'єктів податкових та митних правовідносин, що має сприяти забезпеченню стабільності надходжень податків та зборів до бюджету країни без залучення заходів державного примусу. Виконання на практиці поставлених цілей зумовлює необхідність створення двох інтегрованих груп умов:

1) розробка і вдосконалення комплексу засобів взаємодії органів ДФС України з іншими суб'єктами податкових правовідносин, заснованих на застосуванні сучасних інформаційних технологій;

2) розвиток організаційно-методичної та інфраструктурної складових взаємодії із суб'єктами податкових правовідносин, які передбачають врахування особливостей надання їм різних інформаційних послуг.

В рамках реалізації вищевказаних умов доцільно:

- полегшувати суб'єктам податкових та митних правовідносин доступ до інформаційних послуг, що надаються на безоплатній основі;

- удосконалювати форми й методи надання інформаційних послуг суб'єктам податкових та митних правовідносин (централізоване телефонне та електронне інформування; поліпшення технічного оснащення та інфор-

маційного забезпечення операційних залів податкових інспекцій; розвиток системи формування й подання до податкових органів в електронно-цифровому вигляді декларацій та інших документів, а також їх прийому і обробки; модернізація технології організації доступу платника податків до персональних даних, що містяться в інформаційних ресурсах фіскальних органів з використанням мережі Інтернет та ін.);

- розширювати і конкретизувати інформаційні ресурси податкових та митних органів, що містять перелік питань суб'єктів податкових інформаційних правовідносин, в тому числі з різних сфер законодавства про податки і збори, а також чіткі й зрозумілі відповіді на них;

- розвивати процедури роботи з державними реєстрами юридичних осіб та підприємців [11, с. 141].

Вбачається, що ДФС України йде шляхом перетворення з фіскального органу на сервісну компанію, орієнтовану на задоволення інтересів різних суб'єктів податкових та митних правовідносин, у першу чергу платників податків. На сьогоднішній день загальний стан оподаткування та час, витрачений на підготовку, подання звітності та сплату податків в Україні характеризується найвищими показниками у порівнянні з іншими країнами світу. Це вимагає подальшого реформування та вдосконалення існуючого рівня податкових та митних відносин і системи в цілому. Проте, враховуючи, що діючі податкова та митна системи вже є достатньою основою для вироблення єдиної політики, а також, приймаючи до уваги певну адаптивність фіскальних органів та платників податків до вже існуючих податків і зборів, необхідно здійснити еволюційне, тобто поступове, реформування вітчизняної фіскальної системи в таку, яка б характеризувалася всіма основними рисами, притаманними податковим та митним системам розвинених країн світу: раціональністю, справедливістю, стабільністю та передбачуваністю. Очікуваними результатами такого поступального реформування повинні стати розширення спектра послуг, що надаються вказаними вище органами, поліпшення інформування суб'єктів інформаційних

правовідносин з різних питань податкового та митного законодавства, збільшення якості та ефективності податкового адміністрування без збільшення штату співробітників органів ДФС України.

Варто зауважити, що формування сервісної моделі в роботі органів ДФС України передбачає удосконалення і подальший розвиток електронної взаємодії між ними та іншими учасниками такої взаємодії. Його мета – повний перехід органів ДФС України на безконтактне спілкування, в першу чергу з фізичними та юридичними особами – платниками податків. При цьому можна виділити наступні основні стадії переходу податкових і митних органів до надання інформаційних послуг на безконтактній основі:

- перша стадія передбачає розміщення в мережі Інтернет інформації про можливі місця і режими надання послуги, а також публікацію бланків та форм заяв, що надаються суб'єктами податкових та митних правовідносин до органів ДФС України з метою реалізації права на отримання інформаційних послуг, з прикладами їх заповнення;

- друга стадія – реалізація можливості заповнення необхідних електронних форм документів на робочому місці заявника, для їх подальшого подання до фіскальних органів;

- третя стадія передбачає можливість реалізації відправки суб'єктами податкових та митних правовідносин заповнених електронних форм документів, необхідних для отримання інформаційної послуги, до податкових та митних органів за допомогою телекомунікаційних каналів зв'язку, попередньої перевірки цих документів органами ДФС України, а також можливості відвідування і запису на прийом;

- четверта стадія передбачає можливість надання інформаційної послуги суб'єктам податкових та митних правовідносин в електронному форматі без відвідування фіскального органу.

На основі даних стадій на сьогоднішній день здійснюється перехід податкових і митних органів до надання інформаційних послуг лише в електронній формі. З цією метою в органах ДФС України безперервно удосконалюються різні електронні сервіси, упроваджується в

практику електронна взаємодія за допомогою телекомунікаційних каналів зв'язку, що сприяє підвищенню якості адміністрування податків та інших платежів. Подальша робота в цьому напрямі пов'язана з розширенням спектра інформаційних послуг, сприятиме спрощенню контролю над податковими надходженнями, підвищенню частки добровільно сплачених податків. Усе це повинно привести до вивільнення ресурсів податкових та митних органів, які можна буде використовувати на інші цілі. Доречною є теза, що для України, яка обрала шлях до європейської інтеграції та демократичного розвитку, впровадження електронного урядування, особливо налагодження ефективної мережі надання електронних послуг, є нагальним першочерговим питанням в умовах децентралізації влади, залучення громадськості до процесу управління державними справами, та задля покращення діалогу між державою та її громадянами. При запровадженні електронних послуг в Україні, необхідно обов'язково звернути увагу на подолання «бар'єрів на шляху ефективного надання державних послуг, пов'язаних головним чином з діяльністю уряду та публічних адміністрацій» [12]. Підвищення рівня якості та кількості інформаційних послуг, що надаються органами ДФС України, безпосередньо залежить від упровадження в Україні програми «електронного уряду». «Електронний уряд» – організаційно-управлінська система, що базується на інформаційно-комунікаційних технологіях та об'єднує інформаційні системи державних органів для надання державних послуг в режимі «клієнт – сервер». Електронний уряд дозволяє громадянам взаємодіяти й отримувати послуги від центральних та місцевих органів влади двадцять чотири години на добу, сім днів на тиждень. Більшість урядів вже прийняли або приймають ініціативи, які пропонують можливість користуватися державними послугами через Інтернет. Проте, для розкриття справжнього потенціалу електронного уряду в Україні потрібна принципова трансформація процесів, в яких десятиліттями формувалася механізм надання державних послуг. Зазначимо, що завдання формування «електронного уряду» не зводяться лише до реалізації електронних послуг, а й пов'язані та-

кож з удосконаленням системи взаємодії державних органів та забезпечення легітимності адміністративних процесів у електронному середовищі [13, с. 45-46]. Упровадження електронного урядування є нагальною потребою у зв'язку із наявністю таких першочергових завдань, як:

- забезпечення якісно нового рівня управління державою та суспільством в цілому;
- удосконалення взаємодії між органами державної влади, бізнесом та громадянами;
- необхідність підвищення рівня довіри суспільства до влади, якості державних послуг, зниження витрат на утримання державного апарату;
- підвищення активності громадян та бізнесу у формуванні та реалізації політико-адміністративних рішень;
- підвищення конкурентоспроможності національної економіки та міжнародного іміджу України;
- зменшення адміністративного навантаження на організації та громадян, пов'язаного з поданням в органи державної влади необхідної інформації, зниження кількості звернень громадян в органи державної влади для надання послуг і скорочення часу очікування за рахунок підвищення оперативності взаємодії органів державної влади на основі інформаційно-комунікативних технологій;
- гарантування рівня інформаційної відкритості та прозорості діяльності органів державної влади, підвищення рівня довіри та взаємодії, скорочення витрат часу на реалізацію людиною і громадянином своїх конституційних прав та обов'язків за рахунок створення нових та модернізації діючих відомчих сайтів у мережі Інтернет [14].

Успішність упровадження програми «електронного уряду» в Україні будуть забезпечувати такі умови, як:

- кожна послуга або інформація повинна бути доступна в електронному вигляді через мережу Інтернет з метою створення електронних державних послуг;
- при зверненні потенційного клієнта до порталу державних послуг або офіційних сайтів органів виконавчої влади робота з ними повинна бути легкою, простою і зручною;

- повсюдність упровадження інформаційних програм електронного уряду всіма державними структурами в органах державної влади;
- розуміння необхідності переходу всіх без винятку державних службовців до нового способу взаємодії з населенням при виконанні своїх завдань.

Висновок. Таким чином, на підставі вищевказаного аналізу можна виділити наступні ознаки інформаційних послуг, які надаються органами ДФС України, зокрема: надання послуги за ініціативою суб'єкта звернення у формі інформаційного запиту; закріплення процедури надання інформаційної послуги на законодавчому рівні; суб'єкт надання наділений владними повноваженнями; дотримання строків розгляду запиту на інформацію; формою надання послуги є відповідь на запит на інформацію.

Виходячи із цих ознак вбачається доцільним сформулювати наступне визначення інформаційних послуг, що надаються органами ДФС України – це результат здійснення владних повноважень розпорядником інформації за запитом фізичної або юридичної особи, спрямований на забезпечення користувачів інформацією, підготовленою відповідно до їх потреб та призначеною або використовуваною для забезпечення реалізації їх прав та інтересів відповідно до законодавства.

Отже, враховуючи розглянуте вище, особливістю інформаційних послуг по відношенню до адміністративних послуг, що надаються органами ДФС України є ідентичність процедури надання інформаційної послуги незалежно від суб'єкта звернення.

Література

1. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Закон України від 09.01.2007 р. № 537-V. *Відомості Верховної Ради України*, 2007. № 12. Ст. 102.
2. Скворцов И. Информация как движущий фактор производства. *Фундаментальные исследования*, 2012. № 4. С. 5 – 7.
3. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. *Відомості Верховної Ради України*, 1992. № 48. Ст. 650.
4. Малкіна О. А., Фуртатов В. С. Адміністративні послуги: сутність, ознаки, класифікація та місце в системі державного управління. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»*. Сер.: Державне управління. Державне управління, 2014. Випуск 223. Том. 235. С. 56 – 60.
5. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2013. № 32. Ст. 409.
6. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2011. № 13-14. № 15-16. № 17. Ст. 112.
7. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2012. № 44-45. № 46-47. № 48. Ст. 552.
8. Алехин С. Н. Становление и развитие территориальных налоговых органов. *Финансы и кредит*, 2012. № 16. С. 36 – 44.
9. Левчук С. М. Організаційно-правові засади надання адміністративних послуг органами Державної фіскальної служби України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2017. 198 с.
10. Стащенко С. П. Компетенция федеральных органов исполнительной власти в сфере предоставления публичных информационных услуг: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.14. Москва, 2010. 203 с.
11. Ефремова Т. А. Развитие системы оказания государственных услуг налоговыми органами физическим и юридическим лицам на основе информационных технологий. *Экономика. Налоги. Право*, 2015. № 1. С. 139 – 143.
12. Чукут С. А., Полярна В. Л. Основні напрями та пріоритети надання електронних послуг в країнах Європейського Союзу: на прикладі Данії. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1015> (дата звернення: 06.08.2019)
13. Гордійчук М. В. Правове регулювання електронного документообігу в сфері оподаткування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2017. 248 с.
14. Дяченко Н. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patp_2013_2_14 (дата звернення: 05.08.2019)